

یوهانس برامس

زیباترین آهنگ‌های برامس برای پیانو

ویرایش: موریس هینسون

ترجمه: ندا علی غنی

فهرست مطالب

۶	پیش گفتار
۷	برامس و آهنگ‌های زیبایش
۱۰	درباره این کتاب
۱۱	ترتیب پیشنهادی برای آموزش
۱۲	در باره قطعات

فهرست قطعات

۲۸	رقص مجارستانی (Hungarian Dance) شماره ۱
۳۴	گاووت در لا مینور
۳۵	رقص مجارستانی شماره ۳
۳۸	سازاباند در سی مینور
۴۰	رقص مجارستانی شماره ۵
۴۴	گاووت از Iphigenie EN Aulide
۴۷	سازاباند در لا مینور
۴۸	رقص مجارستانی (Hungarian Dance) شماره ۷
۵۱	والس‌ها، اپوس ۳۹

شماره ۱ ۲۸

این قطعه بر مبنای ملودی قطعه Isteni Czardas اثر سارکوزی^۱ است. تناوب دو پاساژ با تمپو "espress" و "leggiero" بیانگر تمپو (rubato اختیاری است) که قطعه را دلنشین می‌کند. آهسته آهسته آهنگ را تند تر کنید. این قطعه ممکن است به عنوان یک دنس از دو بخش متناوب در نظر گرفته شده باشد.

شماره ۳ ۳۵

این قطعه در گام ر مینور و براساس ملودی از Tolnai Lakadalamas (Wedding Dance) ساخته جی. ریمر^۲ است. شروع قطعه به شدت ملودیک و زیباست و به خوبی با گام ر ماژور در میزان ۳۹ در بخش پر سرعت قطعه، تقابل دارد. و پس از آن به دنبال بازگشت به ر مینور است که در آن برامس نوعی ساده از باس را ارائه داده است. این قطعه در ر مینور درخشش ریتمیک خاصی دارد و سرشار از احساس است.

شماره ۵ ۴۰

این قطعه براساس ملودی Bartfai-Emlek (خاطراتی از Bartfai)، توسط بلا کالر^۳ است. این قطعه سرشار از نمونه‌هایی از ریتم‌های مجارستانی است و احتمالاً یکی از بهترین قطعات این مجموعه است. در بخش پر سرعت قطعه، پاساژها با علامت poco rit تا حد زیادی با سرعت پایین اجرا می‌شود.

شماره ۷ ۴۸

این قطعه بر اساس ترانه‌ای محلی و به شدت ملودیک است. در بخش روتو قطعه علامت در علامت به شدت با سرعت اصلی میزان‌ها در تضاد هستند. دو میزان آخر، باید با نشاط و تمیز اجرا شود. molto sostenuto poco a poco از جالب ترین جنبه‌های این قطعه است. به آرامی شروع می‌شود و در طول چهار میزان سرعت می‌گیرد. علامت مترونوم حدوداً $\bullet = 72$ فقط مربوط به بخش in tempo می‌شود.

منبع: N. Simrock، برلین، ۱۸۷۲.

^۱ Pecsényanski Sarkozyi

^۲ J. Riemer

^۳ Bela Keler

گاووت در لا مینور ۳۴

این قطعه در ماه ژوئن ۱۸۵۴ ساخته شده است و بخشی از یک سوئیت تکمیل نشده است. در آن زمان برامس با مطالعه فرم سوئیت در دوره باروک، اجرا این فرم را تجربه کرد. این قطعه الهام بخشی برای اسکرتزو برای اپوس ۳۶ (Second String Sextet) او بود. این قطعه بر روی ضرب بالا شروع می‌شود و نباید صدایش شبیه ضرب پایین باشد. شاید در اصل برای جور شدن با ساراباند در لامینور (صفحه ۴۰) که تا حد زیادی در تقابل است در نظر گرفته شده بوده است. به طور غیر پیوسته (میزان‌های ۱ تا ۸ و ۱۶ تا ۲۴) را با دست چپ تمرین کنید، همچنین به طور پیوسته گروه‌های دو نت را تمرین کنید. به هر حال برای اجرای واقعی نیاز به تمرین دست چپ به طور غیر پیوسته دارد.

منبع: Phonogrammarchiv از کتابخانه ملی اتریش در وین، همچنین در نسخه آلفرد ۱۰۹۳، ۱۹۸۸ نیز موجود است.

ساراباند در سی مینور..... ۳۸

این قطعه در سبک تقلیدی آزاد (عباراتی متوالی از نت‌هایی یکسان یا تقریباً یکسان در دو یا چند صدای) که در سال ۱۸۵۵ ساخته شده بود و علاقه برامس به سبک چند صدایی (نت در مقابل نت) باخ را نشان می‌دهد. فیگور ریتمیک دست راست در شروع میزان در اکثر آهنگسازی‌ها به عنوان الگوی تقلیدی مورد استفاده است. پدال‌گیری‌ها به خصوص در اکتاوه‌های حرکتی باید به طور صحیح و دقیق استفاده شود. دینامیک‌ها در تکرارها باید تغییر کند. صداهای درونی هنگامی که تکرار می‌شوند، می‌تواند متفاوت باشد (مثلاً استفاده صدای آلتو از میزان‌های ۱-۸ و غیره). تماس پیوسته باید در سراسر قطعه استفاده شود. آرتیکولاسیون‌ها و جمله بندی‌ها از علائم خود برامس است.

منبع: نسخه Vienna Gesellschaft der Musikfreunde، 1926-1928 . همچنین در نسخه آلفرد ۴۳۵، ۱۹۸۹ موجود است.

گاووت اقتباس از Iphigenie en Aulide ۴۴

این قطعه جزو محبوبترین آثار کوتاه از مجموعه تکنوازی‌های پیانو است. تنظیم برامس بسیار عالی است. این قطعه در سال ۱۸۵۵ نوشته و به کلارا شومان تقدیم شده است و در سال ۱۸۷۱ به چاپ رسیده است. تکرارهای برامس در سه بند باعث می‌شود قسمت میانی راحت تر خوانده شود. نیاز به یک تکنیک مناسب است که انگشتان چهارم و پنجم که ضعیف تر هستند را قوی تر کند.

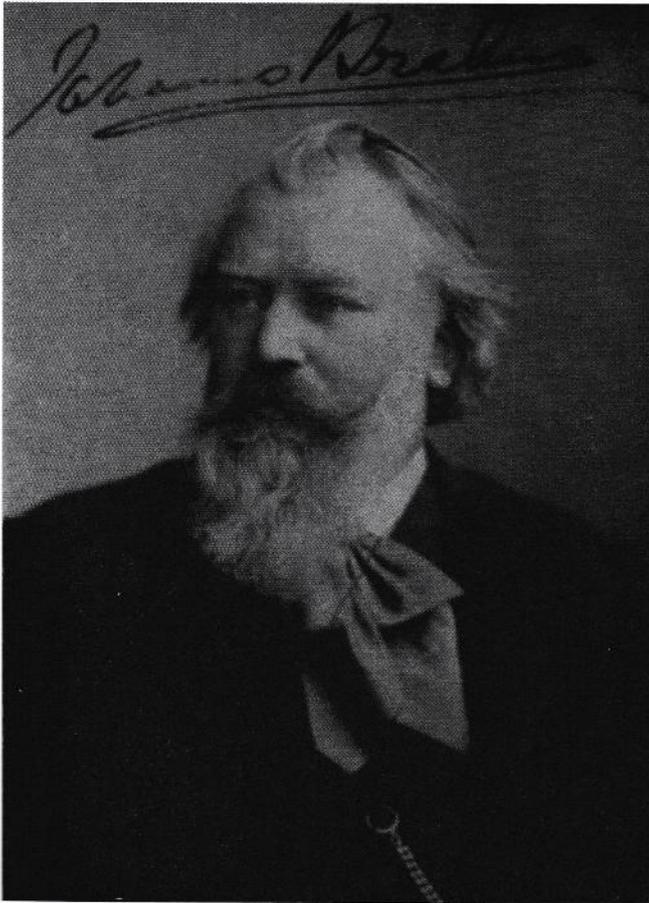
منبع: نسخه از وین Vienna Gesellschaft der Musikfreunde, 1926-28

ساراباند در لا مینور ۴۷

این قطعه در ماه ژوئن ۱۸۵۴ هنگام آماده شدن یک قطعه ناتمام ساخته شده است که نفوذ قوی باخ را در برامس نشان می‌دهد. این قطعه به طور کلی تأکید روی ضرب دوم در ساراباند دارد. و نباید با عجله اجرا شود، مخصوصاً در نیمه دوم (که از میزان ۹ شروع می‌شود). در واقع قسمت دوم ممکن است کمی گسترده تر شود تا ضرب سوم جلوه کند (هفت نت) در میزان‌های ۹-۱۰ و ۱۳-۱۴ به وضوح شنیده می‌شود. این قطعه بین لا ماژور و لا مینور نوسان دارد. گاووت در لا مینور ممکن است به دنبال این قطعه باشد با بازگشتی به ساراباند در فرم داکاپو: ساراباند در لا مینور، گاووت در در لا مینور، ساراباند در لا مینور.

منبع: نسخه از 1926-28 Vienna Gesellschaft der Musikfreunde

. همچنین در نسخه ۱۰۹۳، ۱۹۸۸ نیز موجود است.

شماره ۱۲ ۶۴

زمان بیشتری (سرعت قابل انعطاف) در میزان‌های ۴ تا ۱۲ جایی که علامت *espressivo legato* است، گرفته شده است. در میزان‌های ۱۴ تا ۱۶ (دو ضرب اول) به سرعت اولیه برگردید. باز هم، زمان بیشتری برای *piu dolce* (ملایم تر و نیاز به کمی زمان بیشتر) در پیکاب به میزان‌های ۱۷ تا ۲۱ (دو ضرب اول) می‌گذارد. و دوباره به سرعت اولیه از ضرب سوم میزان ۲۱ تا انتها بر می‌گردد، و در تکرار با کمی *ritardando* در دو میزان آخر.

شماره ۱۳ ۶۵

این والس درخشان و پر شور برای اکتاو دست راست به یک تکنیک خوب نیاز دارد. تمایز بین ضرب بالا میزان ۱ و سه دولا چنگ کوچک در میزان‌های ۲ تا ۳، ۴ تا ۶، ۷ تا ۱۰ و ۱۱ تا ۱۴ و ۱۵ است. آرپژهای دست چپ در میزان ۳ و ۱۵ و قبل از سر ضرب شروع می‌شود. بنابراین، نت بالا از آرپژ روی سر ضرب با دست راست اجرا می‌شود. پدال گیری‌ها توسط خود برامس گذاشته شده است.

شماره ۱۴ ۶۶

این والس سرزنده و شاداب هم از لحاظ هارمونی و هم از لحاظ ریتمیک تم مجارستانی دارد. اجرای آن از لحاظ موسیقی لذت بخش است و سرشار از روح جیپسی است. نوعی از الگوی ۲+۴ با نت چنگ نوشته شده است که به عنوان آماده سازی برای فرود نهایی رخ می‌دهد. میزان‌های ۳۳ تا ۳۴ را مشاهده کنید:

میزان‌های ۳۳ تا ۳۴

هم لهجه های کانتر (تاکید بر بالاترین نت) و هم لهجه های آگوکیک تغییر در گروه‌های ریتمیک به طور متوالی ایجاد می‌کنند. تنوع ریتمیک در کل والس مشخص شده است.

میزان‌های ۱ تا ۵

**JOHANNES
BRAHMS**

DANCES OF BRAHMS FOR THE PIANO

**Edited by
Maurice Hinson**

انتشارات فرهنگستان

9 790802 616417